

Fót, 1900. április 28. – Vácrátót, 1964. augusztus 29.

Kisparaszti családból származott. A helyi református elemi népiskola elvégzése után családjá birtokán gazdálkodott. 1918 után önállósította magát, s a huszonegy év alatt vásárolt 3 kat. holdjával 18 kat. holdat művelt meg. A harmincas években került személyesen kapcsolatba a népi írókkal, meghívására Kovács Imre, Veres Péter és Illyés Gyula részt vett az általa szervezett fóti előadói esteken. A falu képviselő-testületéből, baloldalinak tartott nézetei miatt, a harmincas évek végén elmozdították. A második világháborúban ötvenegy hónapot katonáskodott, de frontszolgálatra nem került ki. 1945 tavaszán lett a Nemzeti Parasztpárt tagja, egyúttal a helyi szervezet vezetője, majd az országos nagyválasztmány tagja. Pártját képviselte a Fóti Nemzeti Bizottságban. Jelentős szerepet játszott a földreform lebonyolításában. Maga is a juttatottak közé került, 5 kat. hold földet kapott. 1945. június 24-én Pest megye képviselőtestületében választották az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjává. Ugyanakkor került be a Pest megyei törvényhatósági bizottságba is. Indult az 1945. november 4-i parlamenti választásokon is, de nem jutott mandátumhoz. 1948-ban visszavonult az aktív politizálástól. 1951–1952-ben kuláklírára helyezték. A beszolgáltatási terhek növelése miatt 1953 végén belépett a helyi Kossuth Termelőszövetkezetbe, de egyetlen felkínált vezetői beosztást sem fogadott el. 1956. október 31-én – távollétében – a Petőfi Párt ideiglenes vezetőségi tagjává választották. A forradalom alatt semmilyen eseményben nem vett részt. 1956. november és 1959 között újból egyénileg gazdálkodott, 1960-ban földjét felajánlotta az államnak, ismét belépett a téeszbe, ahol brigádvezető-helyettes volt nyugdíjazásáig. 1961-től a vácrátóti arborétum idegenvezetője lett. Az 1950-es évek végétől haláláig a Hazafias Népfront fóti elnökségében tevékenykedett.